

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Bačinovou v exekuční věci

oprávněný: **REALITY COMPANY, spol. s r. o.**, IČO 496 80 951
se sídlem Limuzská 2110/8, 100 00 Praha 10
zastoupený advokátem Mgr. Jindřichem Lvem
se sídlem Murmanská 1475/4, 100 00 Praha 10

proti

povinnému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████

pro vymožení 15.010.000 Kč s příslušenstvím

v řízení o žalobě přihlášených věřitelů ██████████, r. č. ██████████, bytem ██████████
██████████, a ██████████, r. č. ██████████, bytem ██████████
██████████, obou zastoupených Mgr. Janem Petrášem, advokátem se sídlem Palackého 71, 547 01
Náchod

pro zmatečnost usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 26 Co 229/2017-2205 ze dne
4. 9. 2017

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 26 Co 229/2017-2205 ze dne 4. 9. 2017 se
zrušuje.

Odůvodnění:

Soudní exekutor JUDr. Filip Exner, Exekutorský úřad Praha 7, usnesením č. j. 151 EX 5/14-2146 ze dne 5. 6. 2017 rozhodl podle ustanovení § 337c o. s. ř., že z rozdělované podstaty ve výši 23.630.000 Kč se uspokojí přihlášené pohledávky v tomto pořadí a výši: pohledávka soudního exekutora JUDr. Filipa Exnera, Exekutorský úřad Praha 7 se sídlem Přívozní 1054/2, Praha 7 – Holešovice, na náhradu nákladů exekuce ve výši 2.716.965,36 Kč k hotovému zaplacení (výrok I), zbytek rozdělované podstaty ve výši 20.913.034,64 Kč odpovídající části přihlášené pohledávky oprávněného REALITY COMPANY, spol. s r. o., IČO 496 80 951, se sídlem Limuzská 2110/8, 100 00 Praha 10, bude projednána dodatečně v samostatném rozvrhovém jednání (výrok II). Současně soudní exekutor vyzval přihlášené věřitele ██████████, bytem ██████████
██████████, a ██████████, bytem ██████████, aby do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení podali dle ustanovení § 267a odst. 1 o. s. ř. u Okresního soudu v Náchodě proti oprávněnému REALITY COMPANY, spol. s r. o., IČO 496 80 951, se sídlem Limuzská 2110/8, 100 00 Praha 10, žalobu o určení, že pohledávka oprávněného REALITY COMPANY, spol. s r. o., IČO 496 80 951, se sídlem Limuzská 2110/8, 100 00 Praha 10, vůči povinnému ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, ve výši 15.000.000 Kč s příslušenstvím na základě smlouvy o půjčce ze dne 9. 12. 2011, podle notářského zápisu, který sepsala notářka Ivana Tomsová dne 9. 8. 2012 pod č. j. NZ 528/2012, N 583/2012 a smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 10. 4. 2013, není dána a soudního exekutora o tom informovali (výrok III). Dále exekutor rozhodl, že nebude-li podán návrh podle

ustanovení § 267a odst. 1 o. s. ř. ve stanovené lhůtě, nařídí rozvrhové řízení ke zbytku rozdělované podstaty uvedeného ve výroku II, přičemž k námitkám, které nebyly včas uplatněny podle výroku III tohoto usnesení, se nepřihlíží (výrok IV).

Proti tomuto usnesení podali odvolání oprávnění věřitelé [REDAKCE] a [REDAKCE], a to výslovně pouze do výroků II, III, IV. Namítli, že rozsudkem Okresního soudu v Náchodě č. j. 6 C 146/2016-317 ze dne 9. 1. 2017, který nabyl právní moci dne 7. 2. 2017, již bylo určeno, že pohledávka oprávněného v exekuci, vedené soudním exekutorem JUDr. Filipem Exnerem, Exekutorský úřad Praha 7, pod sp. zn. 151 EX 5/14, vůči povinnému [REDAKCE] ve výši 15.010.000 Kč se smluvní pokutou ve výši 0,2 % denně z 15.010.000 Kč od 30. 6. 2012 do zaplacení a odměnou za poskytnutí půjček ve výši 1.501.000 Kč na základě rámcové smlouvy o půjčce a postupném financování č. 1101 ze dne 9. 12. 2011, podle notářského zápisu, který sepsala notářka Ivana Tomslová dne 9. 8. 2012 pod č. j. NZ 528/2012, N 583/2012 a smlouvy o postoupení pohledávky RC 2013/0101 ze dne 10. 4. 2013, není dána. Navrhli, aby odvolací soud usnesení soudního exekutora v odvoláním napadených výrocích změnil tak, že výtěžek rozdělí na úhradu jimi přihlášených pohledávek, případně aby odvolací soud usnesení zrušil a věc vrátil exekutorovi k dalšímu řízení.

Odvolací soud odvolání přihlášených věřitelů [REDAKCE] a [REDAKCE] směřující proti výroků II, III a IV usnesením č. j. 26 Co 229/2017-2205 ze dne 4. 9. 2017 odmítl. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že byť soudní exekutor v poučení svého usnesení uvedl, že proti jeho usnesení je přípustné odvolání, přípustnost odvolání lze dovodit pouze vůči výroku I, vůči kterému však ani jedno odvolání nesměruje. Výrokem II totiž exekutor nijak nerozhodl o tom, jak rozdělí zbývající část rozdělované podstaty, ale fakticky pouze účastníkům oznámil, že tak učiní až dodatečně (tedy jiným - dalším - rozhodnutím). Výrokem III pak exekutor oprávněné věřitele pouze vyzval, aby ve lhůtě jím stanovené podali u soudu žalobu a výrokem IV k tomu dal poučení, že v případě, že tak přihlášení věřitelé neučiní, nepřihlédne k jimi podaným námitkám, jimiž zcela popřeli pohledávku oprávněného. Jedná se tedy u výroků II, III, IV o výroky, jež jsou svou povahou usneseními, jimiž se pouze upravuje vedení řízení, přičemž vůči takovým usnesením zákon odvolání nepřipouští (§ 202 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.). Proto odvolací soud postupem dle § 218 písm. c/ o. s. ř. obě odvolání odmítl. K odvolacím námitkám dodal, že je mohou přihlášení věřitelé uplatnit v okamžiku, kdy by soudní exekutor svým usnesením zbytek rozdělované podstaty rozdělil bez ohledu na jejich námitky, jimiž byla zcela popřena pohledávka oprávněného.

Přihlášení věřitelé [REDAKCE] a [REDAKCE] podali dne 11. 12. 2017 žalobu pro zmatečnost usnesení odvolacího soudu shora z důvodů dle § 229 odst. 4 o. s. ř. s tím, že odvolání bylo odmítnuto jako nepřipustné nesprávnou aplikací procesních předpisů, ačkoli dne názoru soudního exekutora i dle názoru přihlášených věřitelů přípustné je. Namítli, že výrokem II a na něj navazujícími výroky III a IV usnesení o rozvrhu není jen vedeno řízení, ale je fakticky předběžně rozhodováno o meritu věci (rozvrhu), neboť určením, že zbytek rozdělované podstaty bude projednán dodatečně v samostatném rozvrhovém jednání a bude vyplacen oprávněné, leda si přihlášení věřitelé podají žalobu o popření pohledávky oprávněné dle § 267a odst. 1 o. s. ř. a uspějí s ní, je rozhodováno fakticky i o námitkách, ke kterým nemuselo být provedeno dokazování, neboť již dokazováno bylo, nebo namítané skutečnosti vyplývají přímo ze spisu nebo z prohlášení a podání účastníků řízení. Zejména se jedná o námitku, že o popření pohledávky oprávněné v dané exekuci již bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání Okresního soudu v Náchodě č. j. 6 C 146/2016-317 ze dne 9. 1. 2017, který nabyl právní moci dne 7. 2. 2017, a námitku, že oprávněná není vlastníkem pohledávky, neboť ji dne 14. 9. 2016 postoupila na jinou společnost. Oproti tomu usnesením, kterým se upravuje pouze vedení řízení, je rozhodnutí, které nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé, které se týká otázek, jež v zájmu hospodárného vedení řízení vyžadují rychlého řešení, aniž by odepření možnosti opravného prostředku mohlo být na újmu práv účastníků řízení nebo třetích osob, a soud jím není vázán a

může je změnit, aniž by bylo potřebné podat odvolání. K tomu odkázali na komentářovou literaturu. Dále poukázali na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 3. 2012 sp. zn. 20 Cdo 1586/2010, v němž Nejvyšší soud věcně rozhodl o dovolání podaném v obdobné věci. Přihlášení věřitelé v žalobě dále zopakovali důvody uplatněné v odvolání proti usnesení soudního exekutora o rozvrhu. Navrhli, aby z důvodů jimi uvedených bylo usnesení odvolacího soudu zrušeno a tento soud se poté věcně zabýval jejich odvoláním proti usnesení soudního exekutora č. j. 151 EX 5/14-2146 ze dne 5. 6. 2017.

Oprávněný se v písemném vyjádření k žalobě pro zmatečnost zcela ztotožnil se závěry Krajského soudu v Hradci Králové uvedenými v usnesení č. j. 26 Co 229/2017-2205 ze dne 4. 9. 2017. Současně omluvil svoji neúčast při soudním jednání a souhlasil, aby byla žaloba projednána a bylo o ní rozhodnuto v jeho nepřítomnosti. Navrhl zamítnutí žaloby.

Povinný soud při nařízeném jednání předložil písemné vyjádření, jehož podstatnou část též přednesl. Vyslovil přesvědčení, že žalobci se snaží získat finanční prostředky, které nenáleží jim, ale panu [REDAKCE], resp. některé jeho firmě. Dále uvedl, že kdyby žalobci nenechali zablokovat v srpnu 2012 jeho majetky a neznemožnili mu tak realizaci jeho plánů a připravovaných aktivit, vše by v klidu dávno zaplatil, dále že se žalobci chovají vůči němu a jeho rodině nelidsky a nyní chtějí i svou další žalobou připravit jeho a jeho rodinu o střechu nad hlavou na rozdíl od pana [REDAKCE], který se chová, ač je v pozici oprávněného, lidsky a seriózně. V žalobě pro zmatečnost pak žalobci opakovaně uvádějí místo faktů jen hypotézy a nepodložené domněnky. Povinný proto navrhl zamítnutí žaloby pro zmatečnost.

Podle § 229 odst. 4 o. s. ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení, jakož i pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost.

Podle § 234 odst. 1 o. s. ř. není-li dále stanoveno jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí.

Soud se při nařízeném jednání nejprve zabýval tím, zda byla žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě stanovené v § 234 odst. 1 o. s. ř. Dospěl ke kladnému závěru, neboť ze spisu soudního exekutora ověřil, že usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 26 Co 229/2017-2205 ze dne 4. 9. 2017 bylo přihlášeným věřitelům doručeno dne 11. 9. 2017, přičemž žaloba pro zmatečnost byla podána dne 11. 12. 2017. Žaloba pro zmatečnost je přípustná podle § 229 odst. 4 o. s. ř., neboť jí napadeným usnesením odvolacího soudu bylo odvolání přihlášených věřitelů odmítnuto, přičemž žalobu pro zmatečnost lze podat proti jakémukoli rozhodnutí odvolacího soudu o odmítnutí odvolání. Pro posouzení, zda je žaloba přihlášených věřitelů též důvodná, pak bylo sěžejní zodpovězení otázky, zda usnesení vydané dle § 337e odst. 2 o. s. ř. je usnesením, jímž se vede řízení, proti němuž není podle § 202 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. přípustné odvolání, či zda je proti takovému usnesení odvolání přípustné.

Podle § 337e odst. 1 o. s. ř. v rozvrhovém usnesení soud rozhodne též o pohledávkách, které byly popřeny co do pravosti, výše, zařazení do skupiny nebo pořadí, jestliže lze o nich rozhodnout bez provádění důkazů; to neplatí u pohledávek, na které ani zčásti podle skupin nebo podle pořadí nepřipadá úbrada z rozdělované podstaty. Podle § 337e odst. 2 o. s. ř. ostatní věřitele soud vyzve, aby do 30 dnů od právní moci rozvrhového usnesení podali návrh podle § 267a odst. 1, jestliže na sporné pohledávky připadá alespoň zčásti úbrada z rozdělované podstaty; o částce připadající na sporné pohledávky rozhodne soud tak, že bude projednána dodatečně. Podle § 337e odst. 3 o. s. ř. k námitkám, které nebyly včas uplatněny podle odstavce 2, se nepřiblíží; o tomto následku musí být poučeni všichni, kdo byli vyzváni podat návrh podle § 267a odst. 1. Podle § 337e odst. 4 o. s. ř. v návrhu podle § 267a odst. 1 nemohou být uplatněny nové skutečnosti.

Podle § 267a odst. 1 o. s. ř. návrhem podle třetí části je třeba uplatnit vůči věřiteli popření pravosti, výše, skupiny nebo pořadí některé z pohledávek přihlášených k rozvrhu výtěžku nebo jinak uspokojovaných při výkonu

rozhodnutí tam, kde byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkazáním pohledávky nebo jiných práv anebo prodejem movitých věcí, správou nemovité věci, prodejem nemovitých věcí nebo postižením závodu. Nejde-li o věc patřící do pravomoci soudu (§ 7 odst. 1), rozhodne o pravosti nebo výši pohledávky příslušný správní nebo jiný orgán. Podle § 267a odst. 2 o. s. ř. rozhodnutí o návrhu podle odstavce 1 je účinné proti všem oprávněným, proti jiným věřitelům povinného, kteří se účastní řízení o výkon rozhodnutí, a proti povinnému.

Usnesení, proti nimž není odvolání přípustné podle § 202 odst. 1 písm. a/, jsou v zákoně vymezena jen obecně. Soud proto musí v každém konkrétním případě zvažovat, zda jde o usnesení, kterým se upravuje vedení řízení; rozhodujícími hledisky pro uvedené posouzení tu jsou okolnosti, že jde o rozhodnutí, která nemají vliv na rozhodnutí ve věci samé, že se týkají otázek, které v zájmu hospodárného vedení řízení vyžadují rychlého řešení, aniž by odepření možnosti oprávněného prostředku mohlo být na újmu práv účastníků řízení nebo třetích osob, a že soud jimi není vázán a může je změnit, aniž by bylo potřebné podat odvolání (viz Drápal, Bureš a kol.: Občanský soudní řád II, Komentář, 1. vydání, 2009, s 1600).

Soud rozhodující o podané žalobě pro zmatečnost přezkoumal výroky II, III a IV usnesení soudního exekutora JUDr. Filipa Exnera, Exekutorský úřad Praha 7, č. j. 151 EX 5/14-2146 ze dne 5. 6. 2017 napadené odvoláním přihlášených věřitelů postupně ze všech shora uvedených hledisek, která musí splňovat usnesení, jímž se upravuje vedení řízení. Dospěl k závěru, že tyto výroky usnesení soudního exekutora, které spolu souvisí, a proto je nelze posuzovat odděleně, nesplňují ani jedno z nich. Je evidentní, že tato část rozhodnutí soudního exekutora se netýká otázek, které v zájmu hospodárného vedení řízení vyžadují rychlého řešení, neboť naopak soudní exekutor odkazuje přihlášené věřitele na podání tzv. odporové žaloby upravené v § 267a o. s. ř., tedy na nalézací řízení, jehož smyslem a účelem je při prodeji nemovitosti ve výkonu rozhodnutí nebo v exekuci vyřešit spor mezi oprávněným, dalšími oprávněnými a jinými věřiteli, kteří se účastní rozvrhu, popř. též povinným, o to, které pohledávky, v jaké výši, v jaké skupině nebo v jakém pořadí mají být (budou) uspokojeny při rozvrhu výtěžku získaného zpeněžením nemovitosti (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 927/2013 ze dne 8. 4. 2014). Přihlášení věřitelé přitom v odvolání proti usnesení soudního exekutora tvrdí, že tento jeho postup je zbytečný, tj. nehospodárný, neboť o jejich námitkách je možno rozhodnout bez dalšího dokazování přímo při rozvrhovém jednání. Stejně tak zajisté není možno dovodit, že pokud soudní exekutor svým usnesením odkázal přihlášené věřitele na podání žaloby podle § 267a odst. 1 o. s. ř., není tímto svým rozhodnutím vázán a může je změnit (k tomu viz též závěry dále ve vztahu k ustanovení § 170 odst. 1 a 2 z. ř. s.). Zejména se však nejedná o rozhodnutí, které nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé (zde na rozhodnutí o rozdělení zbytku rozdělované podstaty), neboť postup v rozporu s výzvou soudního exekutora obsaženou ve výroku III usnesení by pro přihlášené věřitele měl zákonné důsledky zakotvené v § 337e odst. 3 o. s. ř., které by se při dalším rozhodování soudního exekutora ve věci samé projevíly tak, že k jejich námitkám uplatněným proti pohledávce oprávněného pouze v exekučním řízení a nikoli odporovou žalobou podle § 267a odst. 1 o. s. ř. by se již nepřihlíželo. Pokud tedy odvolací soud v usnesení napadeném žalobou pro zmatečnost ohledně námitek uplatněných přihlášenými věřiteli proti pohledávce oprávněného uzavřel, že je mohou uplatnit znovu v okamžiku, kdy by soudní exekutor svým usnesením zbytek rozdělované podstaty rozdělil bez ohledu na ně, tento jeho závěr nemůže obstát, neboť z § 337e odst. 3 o. s. ř. vyplývá pravý opak.

Na podporu závěru, že usnesení soudu (soudního exekutora) vydané podle § 337e odst. 2 o. s. ř. není svojí povahou usnesením, kterým se upravuje vedení řízení, poukazuje soud dále na přihlášenými věřiteli citované usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 1586/2010 ze dne 28. 3. 2012, jímž dovolací soud k dovolání oprávněného v dovolacím řízení navazujícím na odvolací řízení o jeho odvolání směřujícím proti výroku prvoinstančního usnesení, kterým bylo rozhodnuto, že o části rozdělované podstaty, která připadá na sporné pohledávky, bude rozhodnuto až na dalším rozvrhovém jednání, a proti navazujícím výrokům, kterými se oprávněný vyzývá k podání žaloby dle § 267a odst. 1 o. s. ř., zrušil částečně měnící usnesení

odvolacího soudu se závazným právním názorem ve vztahu k otázce, zda může promlčení pohledávky namítnout i oprávněný. Pokud by měl být správný závěr vyslovený v usnesení odvolacího soudu napadeném žalobou pro zmatečnost, dovolací soud by se zajisté z důvodu vad odvolacího řízení věcí samou nezabýval. Jako další podpůrný argument pro závěr, že usnesení vydané podle § 337e odst. 2 o. s. ř. není usnesením upravujícím vedení řízení, lze použít i odkaz na ustanovení § 170 odst. 1 a 2 z. ř. s. (do 31. 12. 1992 ustanovení § 18 not. ř., poté do 31. 12. 2013 ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř. - pozn. soudu), který je konstruován obdobně jako § 337e odst. 2 a 3, ovšem pro účely řešení sporu o dědické právo. Výkladu tohoto ustanovení se věnovalo stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Cpj 169/78 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 21/1979, v němž se (mimo jiné) uvádí: „Rozhodnutí podle ustanovení § 18 not. ř. (nyní usnesení podle § 170 odst. 1 z. ř. s. - pozn. soudu) není rozhodnutím, kterým se upravuje vedení řízení, a státní notářství (nyní soud - pozn. soudu) je jím vázáno.

Závěr vyslovený v usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 26 Co 229/2017-2205 ze dne 4. 9. 2017, podle něhož usnesení soudu (soudního exekutora) vydané podle § 337e odst. 2 o. s. ř. je svojí povahou usnesením, jímž se pouze upravuje vedení řízení, je tudíž nesprávný. Proto soudu v tomto řízení nezbylo, než předmětné usnesení, jímž bylo odmítnuto odvolání přihlášených věřitelů proti výrokům II, III, IV usnesení soudního exekutora JUDr. Filipa Exnera, Exekutorský úřad Praha 7, č. j. 151 EX 5/14-2146 ze dne 5. 6. 2017 podle § 218 písm. c/ o. s. ř. jako nepřipustné, postupem podle § 235e odst. 2 věta první o. s. ř. zrušit.

O nákladech řízení o žalobě pro zmatečnost bude rozhodováno v řízení následujícím po právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání. Odvolání se podává ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Hradec Králové 21. února 2018

JUDr. Alena Bačínová v. r.
samosoudkyně